

Nr. 4 i Betænkningen, og, forsaavidt dette forkastes, Nr. 4 udenfor Betænkningen, hvor- efter Udvalgets Forslag under Nr. 3 vil blive affstemt. Det næste Affstemningspunkt er Under- ændringsforslaget til § 5, og endelig stemmes der over de øvrige Ændringsforslag i den Orden, hvori de staae opførte.

Ordføreren (Klein): De ærede Medlemmer vilde erindre, at det af Regjeringen i det andet Thing forelagte Lovudkast indskrænkede sig til at foreslaae, at der skulde gives Kjøbstadcommunalbestyrelserne Frihed til at forhøje den Afgift, som ifølge Placaten af 29de October 1824 er bestemt for Hundehold i Kjøbstæderne, indtil 5 Rd. for hver Hund — den nu bestemte Afgift er jo nemlig kun 1 Rd. —, og at der i Forbindelse dermed skulde gives Communalbestyrelserne paa Landet en lignende Bemærkning til at bringe i Forslag, at der skulde indføres en Hundeafgift paa Landet af den Størrelse, som nærmere maatte blive bestemt. I Landstinget er Lovudkastet, saaledes som det blev forelagt fra Regjeringens Side, blevet væsentligt ombannet. For det Første er det blevet gjort gjældende af det andet Thing, at det vilde være rettest, ikke saaledes at lade det komme an paa, hvad der maatte blive vedtaget af de enkelte Communalbestyrelser, om og hvorvidt der skulde svares Afgift af Hunde. Man har troet, at det var det Rigtigste uden Videre i Loven at bestemme, at og hvor Meget der skulde svares i Afgift af Hunde i Kjøbstæderne og paa Landet, og i Forbindelse dermed indsatte man nogle nærmere Bestemmelser, som gik ud paa at sikkre imod de Ulemper, som kunde flyde af et for stort Hundehold paa de forskjellige Steder. Ved Sagens første Behandling her i Thinget blev der fra flere Sider fremsført Betænkninger imod den Skikkelse, som Lovforslaget havde faaet i det andet Thing. Man gjorde deels opmærksom paa at det syntes, som om det oprindelige Lovudkast havde paa en Maade stiftet Charakter ved den Behandling, som det var blevet undergivet i det andet Thing, at istedetfor, at det havde været paatænkt fra Regjeringens Side at give en Lov, som skulde indeholde særegne beirhyggende Bestemmelser mod Hunde, altsaa en Art Politi-

lov, havde Loven i Landstinget nærmere faaet Charakteren af en communal Bestatningslov. Men i Forbindelse dermed blev der ogsaa gjort opmærksom paa, deels at, saaledes som Loven var affattet i det andet Thing, vilde den vistnok mange Steder komme til at ramme fattige Familier temmelig haardt, idet, det nemlig var foreskrevet, at der ubetinget skulde svares Afgift af enhver Hund paa Landet, deels, at den Maade, hvorpaa man havde tænkt sig Loven gennemført, vilde medføre en stor Deel praktisk Uleilighed og Ulempe for Sogneforstanderskabet. Udvalget har, som det vil fremgaae af dets Betænkning, troet at maatte blive staaende ved, hvad der var vedtaget i det andet Thing om, at det vilde være rettest i selve Loven at afgjøre det Spørgsmaal, om der skal betales Afgift af Hundene, saavel paa Landet som i Kjøbstæderne, og da ogsaa at fastsætte, hvor stor denne Afgift skal være. Man har med Landstinget frygtet for, at, hvis der ikke kom saadanne almindelige Bestemmelser ind, vilde det maaskee paa mange Steder falde haardt at faae en Afgift virkelig praktisk ført igennem, uagtet der maaskee kunde være al Opfordring til at indføre en saadan Afgift, at navnlig maaskee Sogneforstanderskabet i et Sogn vilde trykke sig ved at gjøre Indstilling om Indførelsen af en saadan Afgift, naar den ikke fandtes i Nabosognene, skjøndt Forholdene der maaskee kunde være høist forskellige. Denne Betragtning har, som sagt, ført til, at man i Udvalget har meent at burde blive staaende ved, hvad Landstinget har vedtaget i denne Henseende; i andre Henseender derimod er det forekommet Udvalget, at det Standpunkt, Regjeringen har stillet sig paa i Udvalget, i det Hele var naturligere. Man har troet, at det var naturligere at lade denne Lov slutte sig til de allerede bestaaende Bestemmelser og altsaa nu kun foreskrive, at den Afgift, som allerede ifølge Lovgivningen findes paa Hundeholbet i Kjøbstæderne, skal forøges noget, og at der, i Righed med, hvad der nu gjælder i Kjøbstæderne, for Fremtiden ogsaa skal betales Afgift af Hunde paa Landet; saaledes fremdeles, at, naar der skal betales Afgift af Hunde paa Landet, skulde det ikke være for paa den Maade at indføre en